

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporvm Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Remissio Reorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Septimō, an licet Episcopo se absen-
tare ab Episcopatu suo , etiam propter
perpetuum morbum. Respondetur,
quod non, ita sac. Cong. declar. 392. in
meis, & ea. i. sess. 6. & ca. i. sess. 23. derefor.
sac. Cone. Trid.

Octavō, quando residentia excusat
propter iniurias, vide in ver. privatio,
§. 4. dñ. 1. & in ver. iniuria, §. 2.

Nonò, quando excusat à resi-
dentiapropter infirmitatem, vel propter se-
nectutem, respondetur à sac. Congr. de-
clar. 511. in meis, in hæc verba : Si ibi non
ad eft copia Medicorum, vel medicinarum,
potest per Episcopum dari dilatio trium,
vel quatuor mensium, ut egrotus in locis
vicinioribus curetur ; senectus autem non
excusat à residentia, sed debet poni Vicari-
us idoneus cum assignatione congrua por-
tionis ex ipsius parochialis redditibus.

Décimò, de residentia Episcopali, &
de residentium priuilegiis, & non resi-
dientium pœnis, vide Pium IV. Bul. 17,
qua incipit, De salute gregis, & Bul. 215,
qua incipit, In supremo, &c contra non re-
sidentes procedit Auditor Camerae
Bull. ejusdem 123. qua incipit, Cum tam
per,

Undecimò, causæ rationabiles dis-
pensandi in casu residentiæ enumeran-
tur multæ à Gemin. in capit. licet Canon,
§. super residentia, de elect. l. 6. Prima cau-
sa studii, & maximè Theologæ. Secun-
da, intemperies aëris. Tertia, infirmitas.
Quarta, iniuria. Quinta, peregrina-
tio. Sexta, servitium Papæ: vide Rebuff,
loco cit. superius, §. 2.

REMISSIO REORUM.

S Olet interdū inter Metropolitanū, &
suoſ Suffraganeos, & inter ipſos Suffra-
ganeos, & Iudices ecclesiasticos, ac tēpo-
rales ſaþe controyerti circa remiſſiones
delinquentium , ideo pro praxi magis
quotidiana attingam quædam, quæ ſunt
in uſu frequentiori,

SUMMARIUM.

- 1 Anſi quis deliquerit in Dioceſi alteri-
us, & poſt confugit ad Dioceſim ſu-
am originariam , teneatur iudex origi-
niſ remittere reum ad iudicem delicti.
- 2 Quando fiat remiſſio Clerici capti à iu-
dice ad iudicem ecclesiasticum.
- 3 An Episcopus poſſit citare ſuum contuma-
cem contra ſuam Dioceſim ſine licentia
illius Episcopi.
- 4 An ratione contractus poſſit quis, vel
debeat remitti ad locum contractus.
- 5 Cuius expenſis fieri debeat Clerici re-
miſſio.
- 6 An Episcopus poſſit repetere clericum
ſuum ab alio detentum.
- 7 An fiat remiſſio etiam in civilibus , vel
quando de crime agitur civiliter.
- 8 Si quis petat à Princeps remiſſionem, vel
gratiā alſicujus delicti, non facta men-
tione ſe priuis obtinuisse aliam remiſſio-
nem ſeu gratiam ſimilem ſimilis delicti,
an valeat.

AD primum, præmitto, multis mo-
dis ſortiri forum, gloss. in c. 1. 3. q. 6.
& in c. fi. de foro compet. & cap. 1. §. con-
tra hæc, eod. lib. 6. & dico primò, quod
Ecc remiſſio

remissio, non debet fieri, nisi judex delicti petat remissionem, in Anthen. ut nulli judicum, collat. 9. §. si quis vero comprehensarum, cap. 1. de raptor. & Clem. fin. Sibi gloss. in ver. de more, de re jud. Covar. pract. quest. c. 2. num. 4. ver. 20. & nis §. versi. 3. Diaz Pract. crim. can. cap. 8. 9. & 10. Bossi. tit. de foro comp. à num. 46. Penga. Com. 33. in 3. pa. Diceat. Inquisit. numero 132. Dico secundò, si non petitur ita remissio à judge delicti, non tenetur judex, qui detinet reum, illum remittere. Bal. & alii in l. 1. C. ubi de criminis agi oportet. Anan. in cap. 1. num. 8. de raptor. Abb. in c. lib. col. 8. de foro comp. & in d. c. 1. nu. de raptor. & ibi Felin. colum. 4. Gui. Pap. quest. 102. Hippol. in practica, §. opportuno, nu. 33. Covar. loc. cit. versi. 4. Dico tertio, potest judge remittere reum, etiam si non petatur ex quadam urbanitate ad judicem delicti, Pan. in consi. 2. 4. lib. 1. & Doct. loc. cit. & juxta has duras conclusiones intelligitur declaratio sac. Cōg 138. ubi dicit, presbyter delinquens in sua dicecessit, si in altero loco reperiatur, debet remitti ad suum Episcopum. Dico quartò, quod non tenetur judge remittere reum, etiam perente judge delicti, quotiescumque per sententiam ipsum reum judge, qui prævenit, condemnaverit: Salic. in l. 1. C. ubi de crim. agi oport. Bal. in l. exequi. torem, C. de exeq. rei jud. num. 27. Marian. in c. 1. n. 8. de raptor. Afflct. in Constitutione Regni, Rub. 41. num. 12. Covar. loc. cit. num. 6. ver. 6. Chassan. in Consuet. Burg. Rubr. 12. n. 19. quia remissio fit de condemnando, & non de condemnato. Dico quintò, nec tenetur remittere judge ipse, qui præve-

nit in citatione reali, seu captura, & in causa cognitione; Jac. de Ravenna, & Alber. in l. hares absens, §. si quis intela, nu. 8. ff. de ind. Jac. de Bello viso, in repet. §. contrahentes, nu. 121. Anch. in c. postulasti, nu. 14. de foro competenti, & in c. 2. num. 8. de consi. lib. 6. Covar. l. c. quamvis in dictis, in 4. & 5. conclus. contrarium videatur tenere Bossi. loc. cit. num. 48. & citat Felin. in c. fin. de foro compet. & Marian. & Soc. a. e. postulasti, ver. 9. ad 5. Alex. in l. à Div. pio, §. sententia, col. 4. ver. & sic erit conclusio, ff. de re iudic. & hoc solum, quoad exequitionem sententiae datæ à judge domicilii, seu originis, non quoad sententiam: tamen tenendum est, quod dixi, nam quamvis opinio Bossii sit vera, tamen loquitur de exequitione sententiae, & non de sententia: præterea quia regulariter consuldein judicis est, ferre, & exequi sententiam, pro dicto Bos. videtur facere Inn. in c. ex ore, de privil. et si possit juxta dicta p. 1. & 2. concl. Dico septimò huic remissioni est locus in criminibus gravibus, & in his, quæ levia non sunt, Cyn. in Auth. quain provincia, C. ubi de crim. agi oport. Anch. loc. cit. Capel. Tolosana, quest. 319. gloss. in cap. fin. de foro comp. in ver. ratione delicti, ubi dicit, et si crimen grave sit, Covar. loco cit. num. 8. ver. 5. vide Boer. decif. 29. ubi tractat de hac remissione reorum, & Vinc. de Franch. decif. 88. nu. 50. dicit non esse locum remissioni ad judicem delicti, quando judge domicilii, & originis prævenit in cognoscendo, & ita fuisse decisum ait, imò nec in levibus sit remissio, etiam judge delicti inquirente. Addit.

ad

ad Abb.litera L, & allegat. l.desertorem, allegatam à gl.ibi.

Hic accidit casus quotidie practicabilis. Clericus quidam alienigena commorans Neapol., facit delictum aliquod, capitur à Curia Vicaria ad hoc, ut doceat de Clericatu. Archiepiscopalis Curia Neap. petit remissionem ratione delicti, & Clericatus dubitatur, an iste Clericus (dum ista pendent) si aufugeret in patriam suam, possit à judice originis castigari? Respondetur primum, non posse, quia non petit eum remitti. Secundò, si ipse Clericus sponte se constituerit coram judice originis ad evitandum pœnam judicis delicti, quod tunc si fuit punitus à judice delicti sufficienter, non potest eum punire judex originis. Ratio est, quia ratione delicti, domicilii, & originis, est quis propriè subjectus, c. ex parte c. delicti, c. cum contingat, de foro comp. Covar. loc. num. 6. ver. 6. Diaz. loc. c. cap. 3 & Covar. lib. 2. c. 10. n. 6. ver. 2. Mar. 4. p. dist. 1. n. 20. & infrā. si ille verò fuisset insufficenter secundūm qualitatem delicti castigatus, tunc posset judex originis eum punire, arg. c. felicis, in fin. de pœn. l. 6. c. P. & G. de offi. deleg. vide Boer. dec. 270. ubi multa de hac materia, Guid. Pap. q. 202. n. 4. ubi habes pulcherrima pro hac practica, & judex delicti præveniens citatione verbali, possit cognoscere, & petere reum, quando judex originis prævenit in captura, & ibi ponit sex conditiones requisitas in remissione reorum, & septimam ibi addit. Addit. Gem. in c. Romana, §. contrahentes, de foro com. & adde, quod quando remittitur Clericus à judice laico ad epis-

copum, debet honestè, & non ignominiosè remitti, Boer. dec. 303. alia potest puniri judex laicus, sic remittens cum ignominia aliqua, vide pro hoc calu in terminis Vinc. de Franch. dec. 37. per totam, ubi Clericum Consentinum delinquentem Neapoli captum à Curia Vic. & petitum à Curia Archiepiscopali Neap. & Consentina, potius remissum fuisse Curiae Archiepiscopali Neap. quam Consentinæ à Curiae Vic. ostendit. Octavo, remissio hæc habet locum etiam in criminis hærefoes, ratione criminis, vel originis, Cov. pract. q. 10. n. 12. usque ad finem.

Ad secundum, vide quæ dixi in ver. Clericus, §. 3. 4. 5. 6. 7. & 8.

Ad tertium, Sylvest. in Sum. in ver. ex-communicatio, 2. nu. 10, dicit, quod sic, & c. gloss. in d. §. contrahentes in 3. notab. & Foller. in pract. crim. 4. p. 3. n. 2. Io. Andr. in d. §. contrahentes, Cyn. in l. fin. ff. de ju-risdict. om. iud. Cov. d. c. 10. nu. 7. ver. cate- rium, per multa dicit hoc non posse fieri, & Maran. 6. par. tit. de cit. nu. 40. & Af- flict. in Conflit. Edictorum, 4. par. circame- dium, isti omnes dicunt, non posse judi- cem unius territorii citare aliquem reum suæ Curiae in alieno territorio latitan- tem, vel commorantem, sine licen- tia judicis illius territorii. Benè tamen omnes dicunt, quod judex ille requisitus teneatur exequi illam citationem, alio- quin potest haberî recursus ad suum superiorem, ut cum ad id compellat, Covar. & Maran. loc. cit. vide Bald. in Marg. Inn. in ver. iudex, & Inn. in c. licet, de foro compet. & si judex illius terri- torii ad requisitionem alterius negli-

Eee 2

git

git citare réum, tunc ille iudex extra territorium suum poterit citare illum. Bar. in Extravag. ad reprimendam, in versi. per edictum, vide plenius Gom. tract. de neglig. in q. 28. de triennali poss. casu 193.

Ad quattuor, gl. in d. c. de foro comp. dicit, quod in contractibus sit locus remissioni, gloss. in d. S. contractentes, dicit quod non, idem Abb. & Buttius in d. c. si de foro compet. & Covat. loco cit. dicit quod sic, quando intervenit juramentum, tamen dat modum practicandi, ut in citatione inseratur contractus, ad hoc, ut iudex domicilii, vel loci, in quo repeatitur ille, qui se obligaverat, agnoscat ius legitima cognitionis, & petitus f. cit remissionem, & sibi non sufficere solum contractum ad causandam remissionem, sed vel domicilium, vel residentiam, & quod dixi in contractu juramento vallato esse locum remissioni, idem dico de obligatione facta in forma Cameræ, per dicta Gallesii, in formula, q. 2. n. 1. 2. vide Iser. in usib. sent. in rubr. quæ sunt regalia, n. 46.

Ad quintum, videto Boer. decis. 203. num. 12. ubi dicit, ex mente multorum, quod remissio debet fieri sumptibus Clerici capi, si est solvendo, aut in defec-
tum instigantis, vel Episcopi requiten-
tis, vel fisci, aut alterius judicis capien-
tis.

Postremò, Clericus homicida ex proposito, & industria, non repertus tempo-
re homicidii, & captionis in habitu Cle-
ricali, & tonsura, non gaudet privilegio
fori, & consequenter non debet remit-
ti. Abb. Hosti. Io. And. & Butt. in c. per-
pendimus, de sent. ex com. Boer. decis. 69.

num. 17. similiter Titius est Romæ, & mandat homicidium fieri Neap. & fortitut effectum, an ille mandans debeat remitti ad locum delicti, requirente iu-
dice illius loci; pro utraque parte dispu-
tat Guid. Pap. q. 104, tandem concludit affirmativè.

Ad textum, responderetur affirmativè, etiam in invito Clerico, c. dilectus, & c. si iudex laicus, de appel. & ibi Innoc. Bald. in l. 1. ff. de rei vend. Felin. in ca. licet, notan. ultim. de proba.

Ad septimum, Cap. Tolos. q. 319. te-
net quod non: sed vide ibi plura pro
practica.

Ad octavum, responderetur, quod gra-
tia non valet, Navar. cons. 1. num. 48. de
confit. Ratio est, quia animus Principis
reditur difficilis, per Regulam, Qui se-
mel malus;

REGULÆ CANCELLARIA URBIS.

R Egulæ Cancellariae de infirmis relig-
nantibus habent locum etiam in re-
signationibus, quæ fiunt coram Ordini-
ariis, Gom. in d. 3. q. 26. Selva tract. de be-
nef. 3. p. q. 47, n. 3. similiter & de regula, de
idiomate, Gom. in d. Reg. q. 6.

Secundò, an Regulæ Cancellariae
obligent extra Curiam Romanam? vide
eund. in q. 2. praem. Reg. Canc.

Tertiò, quomodo concedantur in
Urbe, & extra, vide eundem ut sup. col.
fi. ver. & tamen circa.

Quartò, quando intelligatur dictis
Regulis esse derogatum? vide in q. 6.
praem. col. 1. in fine & col. 4. & q. 5. col. 1.
Facit

